

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov senátu JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci vyžiadaného **P. D.** v konaní o návrhu Krajského prokurátora v Bratislave na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu prejednal na neverejnom zasadnutí konanom 28. mája 2008 v Bratislave sťažnosť **P. D.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2008, sp. zn. 5 Ntc 1/2008, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 21 ods. 1, ods. 7 zákona číslo 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov Európsky zatýkací rozkaz zo dňa 19. marca 2007, sp. zn. 2 T 13/1999, vydaný Krajským súdom v Ústí nad Labem ČR., za účelom vydania na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov do väznice s ostrahou na

P. D., nar. X. v Ústí nad Labem,

trvale bytom S. ulica S. okres Ú., štátneho občana Českej republiky, t.č. vo výkone väzby od 10. marca 2008 v Ústave na výkon väzby Bratislava,

s a v y k o n á .

Odôvodnenie:

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. apríla 2008, sp. zn. 5 Ntc 1/2008, podľa § 21 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov na návrh Krajského prokurátora v Bratislave z 9. apríla 2008, sp. zn. 2 KPt 15/08, rozhodol, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz vydaný na zadržaného P. D. Krajským súdom v Ústí nad Labem zo dňa 19. marca 2007 pod sp. zn. 2 T 13/1999, za účelom výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov vo väznici s ostrahou, ktorý trest mu bol uložený pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona Českej republiky právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Ústí nad Labem z 5. mája 1999, sp. zn. 2 T 13/1999.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu zadržaný P. D. podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že v predmetnej trestnej veci bol v roku 2000 na území Slovenskej republiky na základe zatýkacieho rozkazu vzatý do extradičnej väzby uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 14. augusta 2000 pod sp. zn. 8 Nt 11/2000, avšak na základe rozhodnutia vtedajšieho ministra spravodlivosti nebol pre uvedený skutok vydaný do Českej republiky na výkon uloženého trestu a bol prepustený z väzby na slobodu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že o jeho nevydaní bolo v členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu, a preto jeho vydaniu bráni prekážka veci rozsúdenej – res iudicata. Navrhol preto, aby najvyšší súd po doplnení dokazovania oboznámením sa so spisom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorého číslo nevie, podľa § 21 ods. 7 zákona číslo 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení doplnkov a zmien vydal rozhodnutie, že sa európsky zatýkací rozkaz nevykoná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom

napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadaného P. D. nie je dôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že zákon číslo 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 21 ods. 6 síce pripúšťa podanie sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu prokurátorom a vyžiadanou osobou, avšak len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14, pričom sťažnosť má odkladný účinok.

Podľa § 14 ods. 1 citovaného zákona o európskom zatýkacom rozkaze vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu justičného orgánu štátu pôvodu sa odmietne, ak

a/ na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz sa vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, ak slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b/ bola vykonávajúcemu justičnému orgánu predložená informácia, že vyžiadaná osoba bola právoplatne odsúdená členským štátom alebo tretím štátom za rovnaký skutok za predpokladu, že uložený trest vykonala, vykonáva alebo takýto trest podľa právneho poriadku členského štátu alebo tretieho štátu, v ktorom bol vyneseny rozsudok, už nie je možné vykonať, alebo bola pre takýto skutok právoplatne oslobodená rozhodnutím justičného orgánu členského štátu alebo tretieho štátu,

c/ vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d/ skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak nejde o konanie podľa § 4 ods. 8; v prípade daní, poplatkov, ciel alebo meny nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky

neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny, ako právny poriadok štátu pôvodu,

e/ vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre ten istý skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

f/ slovenské orgány rozhodli o tom, že pre skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz sa nezačne trestné stíhanie alebo sa v začatom trestnom stíhaní nebude pokračovať, alebo bolo v členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu; vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu však nebráni, ak vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu je potrebné uprednostniť uskutočnenie trestného konania v štáte pôvodu, predovšetkým z dôvodov zistenia pravdy a vykonania spravodlivého procesu, ochrany oprávneného záujmu poškodených osôb, vymerania trestu alebo jeho výkonu, alebo ak bolo konanie ukončené z dôvodu nedostatku dôkazov alebo z dôvodu chýbajúceho podania, alebo chýbajúceho splnomocnenia poškodeného,

g/ vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a na stíhanie takéhoto trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

h/ európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, na palube slovenskej lode alebo slovenského lietadla; vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu je v tomto prípade neprípustné aj vtedy, ak skutok nie je kvalifikovaný ako trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo

i/ európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu, a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, môže jeho vykonanie podmieniť tým, že štát pôvodu poskytne dostatočné záruky, že vyžiadaná osoba môže podľa jeho právneho poriadku a vzhľadom na okolnosti prípadu požiadať o obnovu konania, ak v konaní, ktorému predchádzalo rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, nebola vyžiadaná osoba predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste konania, alebo riadne zastúpená obhajcom.

Podľa § 14 ods. 3 citovaného zákona, ak štát pôvodu neposkytne dostatočné záruky podľa ods. 2, môže súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnúť, že sa tento rozkaz nevykoná.

Podľa § 14 ods. 4 citovaného zákona skutočnosť, že je vyžiadaná osoba občanom Slovenskej republiky, nie je dôvodom pre odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu. Rovnako sa postupuje aj vo vzťahu k vyžiadanej osobe, na ktorú sa podľa medzinárodného práva vzťahuje rovnaké zaobchádzanie, ako na občana Slovenskej republiky.

Podľa zistenia najvyššieho súdu, súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonal všetky nevyhnutné procesné úkony potrebné pre vyslovenie záveru o tom, či možno rozhodnúť o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu a správne konštatoval, že v posudzovanom prípade nie je daná žiadna z okolností predpokladaných vo vyššie citovanom ustanovení § 14, ktorá by bránila rozhodnutiu, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná.

Neobstojí ani námietka vyžiadanej osoby, že v jeho veci ide o res iudicata, pretože v roku 2000 bolo vydané právoplatné rozhodnutie pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu a jeho vydaniu.

Z pripojeného spisu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8 Nt 11/00, najvyšší súd zistil, že krajský súd už raz rozhodoval vo veci P. D. uznesením zo 17. augusta 2000, kedy na návrh krajskej prokuratúry podľa § 380 ods. 1 Trestného poriadku (zák. č. 141/1961 Zb. v znení zákona č. 272/1999 Z.z.) rozhodol, že vydanie P. D. na trestné stíhanie na základe zatýkacieho rozkazu Okresného

súdu Ústí nad Labem, sp. zn. Nt 428/97, z 20. októbra 1997 do Českej republiky je prípustné. Niet sporu o tom, že minister spravodlivosti nepovolil vydanie menovaného na trestné stíhanie do Českej republiky, ktorá skutočnosť bola krajskému súdu oznámená listom ministerstva spravodlivosti zo 6. septembra 2000 pod číslom X.. Zároveň dalo pokyn na postup podľa § 381 ods. 3 písm. b/ Trestného poriadku, na základe čoho bol príkazom predsedu senátu krajského súdu dňa 7. septembra 2000 prepustený z vydávacej väzby na slobodu.

Medzitým však došlo na strane vyžiadaného k podstatnej zmene, pretože bol právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Ústí nad Labem z 5. mája 1999, sp. zn. 2 T 13/99, odsúdený pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na výkon trestu do väznice s ostrahou. Nástupu uloženého trestu sa úspešne vyhýbal a práve preto česká strana vydala na neho európsky zatýkací rozkaz, na základe ktorého bol potom dňa 10. marca 2008 v Bratislave zadržaný.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prejednávanom prípade nemôže ísť o prekážku rozhodnutej veci – res iudicata, nakoľko o skutku menovaného nebolo rozhodnuté žiadnym súdom Slovenskej republiky.

Ako už bolo vyššie uvedené, vyžiadaná osoba môže rozhodnutie krajského súdu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu napadnúť sťažnosťou len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, ktoré sú taxatívne uvedené vo vyššie citovanom ustanovení § 14 zákona č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov. Vzhľadom k tomu sú námietky P. D. uvedené v sťažnosti irelevantné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2008, sp. zn. 5 Ntc 1/2008, je zákonné a vecne správne, a preto sťažnosť vyžiadaného P. D., ktorú podal proti tomuto uzneseniu, je nedôvodná.

Vzhľadom na špeciálnu zákonnú úpravu rozhodovania nadriadeného súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky nerozhodoval o sťažnosti vyžiadanej osoby postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ale v zmysle ustanovenia § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov tak, že sám rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. mája 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: